

УДК 327

Нужний Г.І.¹, Купіна Л.З.²

¹ студ. гр. Ю-212 НУ «Запорізька політехніка»

² викл. каф. ЗПН НУ «Запорізька політехніка»

ПОЛІТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Політичне виховання – це певний вплив на свідомість, волю та поведінку людей, який має систематичний і цілеспрямований характер. Основний фокус політичного виховання зосереджений на розвитку самосвідомості особистості, суспільної та групової свідомості. Основна мета політичного виховання – підготовка громадянина до суспільного життя, формування норм поведінки, які б відповідали ідеям та інтересам суспільства та своєї чіткої позиції щодо політичного життя суспільства. Великий вплив на політичне виховання особистості має політична

система суспільства, її збереження і розвиток. Тип політичної культури суспільства також впливає на політичне виховання.

Політичне виховання складається з двох основних компонентів: раціонального та емоційного. Раціональний передбачає собою поширення важливої політичної інформації, а емоційний – сукупність політичних відносин. Ці компоненти тісно взаємопов'язані з політичною системою суспільства. Практична реалізація політичного виховання, у зв'язку із переходом до нової системи суспільно-політичних цінностей, має включати в себе корінне оновлення змісту, форм і методів вивчення соціально-гуманітарних дисциплін на основі фундаментальної перепідготовки викладачів, створення необхідних структур для безперервної підготовки відповідних фахівців; утвердження в суспільстві засобом широкої політичної просвіти населення і соціалізації особистості політичних знань (вивчення норм цивілізованої політичної поведінки, культури соціальних і міжнародних відносин, політичних технологій, правового статусу особи, механізму взаємовідносин між державами, партіями, громадськими структурами, виховання здатності до участі в політичному житті); створення і розвиток державної системи політичної освіти з ефективним використанням потенціалу політичної науки, яка базувалася б на фундаментальних цінностях, демократичній культурі, на ідеях свободи, соціальної справедливості та громадянського миру, поваги прав людини і законів держави.

Існуючі методи політичного виховання можна розділити на дві групи: прямі і непрямі. До прямих відноситься: переконання, примус, навіювання, наслідування, а до непрямих: використання політичних символів і ритуалів, стимулювання нормативної поведінки.

Політичне виховання повинно починатися ще з дитинства: на початку це отримання знань про державну символіку: прапор, герб, гімн, обов'язково знання з історії України (ще з давніх часів), принципи сучасного ефективного державного устрою, суть політичної влади і політичних режимів, виборчих і партійних систем. Все це сприяє появі патріотизму, політичної толерантності та обов'язково критичного ставлення до форм офіційної пропаганди.

Політичне виховання тісно пов'язане з політичною ідеологією. У більшості країн світу відбувається державний контроль системи політичного виховання, вона має державний характер. Індикатор ефективності системи політичного виховання – це політична поведінка індивідів та суспільно-політичних груп.